

Deze zin bevat een geheel nieuwe gedachte omtrent de oorzaak van vergrootin der amandelen (slikorganen?). Zij had, wetenschappelijk toegelicht, een beter plaats verdiend dan in een populair boekje.

Dit schrijven biedt mij de gelegenheid, twee stukken te vermelden, die mij naar aanleiding van mijn artikelen werden toegezonden. Het eene is een uitvoerig „Rapport betreffende de antwoorden in zake het onderzoek naar het voorkomen van sommige onhygiënische toestanden op lagere scholen, binnen het ambtsgebied van de gezondheidscommissie, waarvan de zetel gevestigd is te Assen“, 1904, rapporteur de heer H. SANDRA. Het tweede is een schrijven van dr. H. C. GEUKEN, waarin hij mededeelt, dat aan de leer-school, verbonden aan de rijkskweekschool voor onderwijzeressen te Apeldoorn, reeds gedurende zeven jaren, jaarlijks aan alle kinderen een gezondheidsformulier wordt uitgereikt, dat door den huisarts moet worden ingevuld. De school wordt bezocht door kinderen uit lagere en hoogere standen, en tot nu toe is het slechts bij hooge uitzondering (dr. GEUKEN meent twee maal) voorgekomen, dat een onderzoek werd geweigerd.

H. BURGER.

SIRUPUS COLAE COMPOSITUS HELL.

Het zij mij vergund als antwoord op de „waarschuwing“, die als bijlage van uw *Tijdschrift* van 11 November en in de advertentiekolommen van andere nummers te lezen is, het volgende op te merken.

De fabriek van HELL en C^o. te Troppau beweert daarin, dat eenige apothekers op zeer willekeurige voorschriften, waarbij het een of andere artikel ontbreekt, een sirupus colae compositus afleveren, die natuurlijk de werkzaamheid mist, die haar stroopje zoo voortreffelijk maakt. Met erkenning van alle rechten, die genoemde Oostenrijksche firma heeft, om haar waar aan te bevelen, moet ik opkomen tegen onware voorstellingen van feiten, die een blaam zouden werpen op die apothekers, welke de stroop zelf bereiden. Ik geef u daarom een korte geschiedkundige literatuur over het ontstaan van dit praeparaat, waarvan niet de firma HELL & Co., maar de geneesheer dr. JULIUS FLESCHE de geestelijke vader is.

In de *Wiener Medicinische Blätter* van 15 November 1900, S. 741, leest men:

„In einer therapeutischen Studie: Ein neues Kolapräparat zur Behandlung functioneller Nervenerkrankungen (*Wiener klin. Rundschau*, 43, 1900) theilt dr. JULIUS FLESCHE zunächst seine Erfahrungen und die Indicationen für die Anwendung der verschiedenen Tonica und Nervina mit, und erörtert hierbij die glycerinphosphorsauren Verbindungen, Kola, Strychnin, Arsen und Eisen. Auf Grund dieser Erfahrungen liess er nach seinen Angaben eine sehr wertvolle und wirksame Combination dieser genannten Mittel in der Fabrik G. HELL & Co. herstellen. Seine Zusammensetzung ist folgende:

R̄. Chinini ferrocitrici	2.5
Strychnin. nitrici.....	0.075
Extracti Kolae fluidi.....	25.0
Natrii glycerinophosphorici	25.0
Solve leni calore in sirup. aurantiorum.....	200

M. D. S. 3-mal täglich 1 Kaffeelöffel nach der Mahlzeit“.

Uit het bovenstaande blijkt voldoende de onwaarheid der beweringen van

deze firma, daar dit origineele voorschrift hetzelfde is, dat daarna door verschillende tijdschriften werd overgenomen.

Ook mag ik er wel op wijzen, dat de samenstelling daarvan niet zooveel technische bezwaren kan opleveren, dat niet ieder Nederlandsch apotheker de bereiding daarvan kan op zich nemen.

Heeren geneeskundigen, die er derhalve prijs op stellen een praeparaat te ontvangen, dat de door dr. FLESCH opgegeven bestanddeelen bevat, verzoek ik van bovenstaand voorschrift copie te willen nemen. In dezen vorm voorgeschreven en afgeleverd voldoet het recept aan gebruikelijke vormen en kan de apotheker ook de verantwoordelijkheid dragen voor wat hij aflevert.

Onder dankzegging voor de verleende plaatsruimte

Hoogachtend,

's-Gravenhage, November 1906.

J. J. HOFMAN, *Apotheker*.

OSTEOMYELITIS, DIE GEEN OSTEOMYELITIS WAS.

Geachte Redactie,

Hoewel de debatten over het onderwerp „osteomyelitis, die geen osteomyelitis was” gesloten zijn, wilt Gij waarschijnlijk nog wel een slotwoord van mij opnemen, waarbij ik mijn bewering, dat de instructie van den Beroepsraad in deze zaak foutief zou zijn geweest, intrek. Mr. MORTIER HIJMANS heeft in mijn herinnering teruggebracht, dat ik voor ongeveer een jaar op mijn spreekuur een bezoek gehad heb van een rechercheur van politie, die mij namens den voorzitter van den Beroepsraad verschillende vragen heeft gedaan aangaande den getroffenene. Dit bezoek tijdens mijn spreekuur, tusschen andere bezigheden in, heeft bij mij weinig indruk achter gelaten, maar had tengevolge dat de Raad van Beroep mijn opinie volkomen kende.

U dankende voor de opname.

D. H. VAN DER GOOT.

De discussie blijft overigens gesloten.

De Redactie.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

PARIJS. — **Het kanker-instituut.** De Regeering heeft toegestaan het houden eener verloting van 11 millioen francs tot steun van het carcinoom-fonds.

— **Strafrechtelijke verantwoordelijkheid.** Een min en haar kind zijn met lues besmet door een zoogkind, wier ongehuwde moeder aan syphilis leed. Zij heeft toen een eisch van 10.000 francs schadevergoeding ingesteld tegen de moeder, den geneesheer dezer vrouw, den geneesheer en den directeur van het minnenverhuurkantoor en den geneesheer der prefectuur, belast met het toezicht op de zoogkinderen. De beide eersten werden veroordeeld tot een schadevergoeding van 8000 francs tezamen, omdat werd aangenomen, dat beiden wisten aan welk gevaar zij de min blootstelden. De overigen werden vrijgesproken, omdat het niet vaststond, dat het zoogkind tijdens